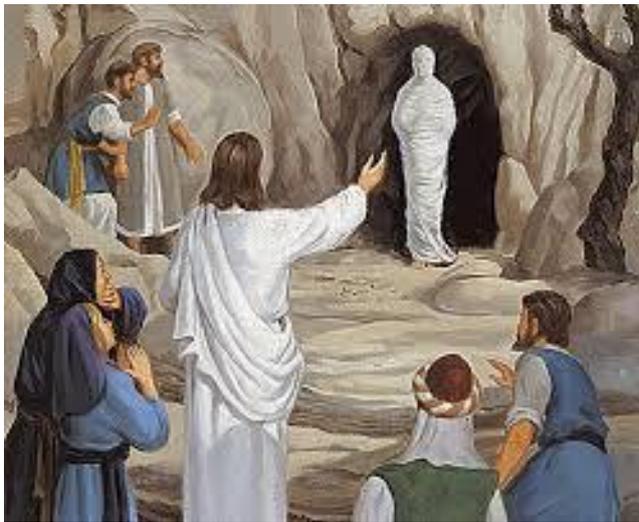

สวัสดิ์ศรีพี่น้องวัดเขนต๋หุลยต์

ลาซารัสฟื้นจากความตาย (ยอห์น 11:1-45)

มีคำถามเกิดขึ้นมาว่า **“จะเกิดอะไรขึ้น ในวันที่ไม่เกิดอัศจรรย์ตามที่เราหวัง?”** เราจะยังคงมีความเชื่อในพระเจ้าต่อไป หรือโกรธเคืองพระองค์! หรือละทิ้งพระองค์ไป หรือตัดพ้อต่อว่า พี่นฝอยหาความศรัทธาที่อุทิศสำหรับมีต่อพระองค์ กลายเป็นพระองค์คิดหนีเราไปเสียอย่างนั้น...เราจะเป็นแบบใด? หรือเคยมีประสบการณ์ที่ละทิ้งพระองค์ไปแล้ว

เมื่อทรงทราบข่าวว่าเพื่อนรัก

พระองค์ป่วยหนักใกล้จะสิ้นใจพระเยซูเจ้าไม่รีบร้อน แต่ร้องร้อเพื่อพระสิริฯของพระเจ้าจะปรากฏชัดเจน **“ลาซารัสตายแล้ว** (15)เรายินดีสำหรับท่านทั้งหลายที่เราไม่ได้อยู่ที่นั่น เพื่อท่านจะได้เชื่อเรา ไปหาเขากันเถิด”

(3)พี่น้องทั้งสองคนจึงส่งคนไปทูล

พระเยซูเจ้าว่า **“พระเจ้าข้า คนที่พระองค์**

ทรงรักกำลังป่วย” (4)เมื่อพระเยซูเจ้าทรงทราบข่าวนี้ ก็ตรัสว่า **“โรคนี้มีได้เกิดขึ้นเพื่อความตาย แต่เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า เพราะโรคนี้ พระบุตรของพระเจ้าจะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์”**

(5)พระเยซูเจ้าทรงรักมารชากับน้องสาว และลาซารัส (6)หลังจากทรงทราบข่าว ลาซารัสกำลัง

ป่วย พระองค์ยังคงประทับอยู่ที่นั่นอีกสองวัน (7)ต่อจากนั้นพระองค์ตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า **“เรา**

กลับไปแล้ววันเดียวกันเถิด”

พระเยซูเจ้ารักครอบครัวนี้ สนทนสนมและผ่อนคลายเมื่อได้เข้าไปพักผ่อนในบ้านของ

พวกเขา ดังนั้นความผูกพันย่อมต้องมีมาก ตามประสาคนที่มีความรักห่วงใยกัน และรู้ว่าความตายกำลังรออยู่ไม่ไกล แต่ครั้งนี้พระองค์กลับร้องร้อไม่รีบไป

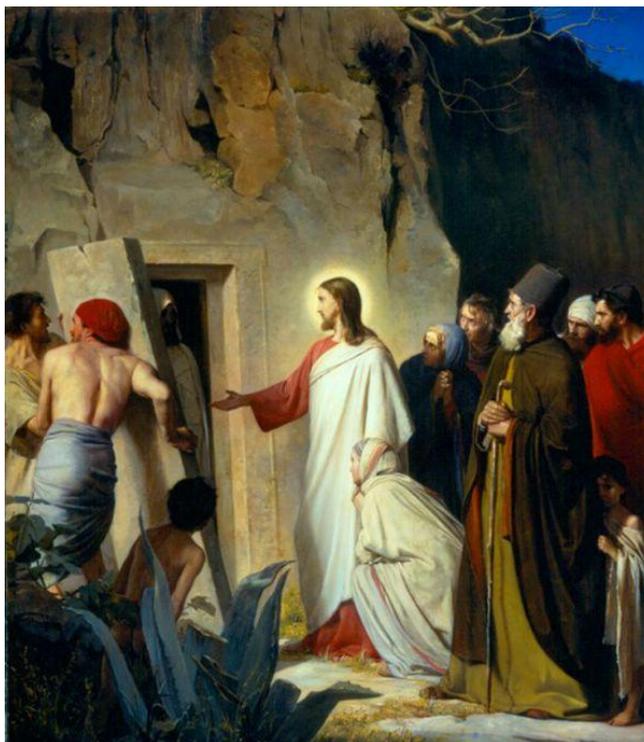
เพื่อทดสอบความเชื่อของพวกเขา! ในวันที่ไม่มีอัศจรรย์ หรือมาช้า หรือไม่มาเลย พระองค์จะรู้ว่า พวกเขารักพระองค์แบบใด รักในชื่อเสียง อัศจรรย์หรือ มีความเชื่อ ความไว้วางใจ

และความรักในพระเยซูเจ้าจริงๆ พระองค์คงจะภูมิใจมิใช่น้อย ไม่ใช่แค่ผลประโยชน์ในการคบหา รู้จัก แต่ผูกพันในความเชื่อในตัวพระองค์อย่างแท้จริง

เพื่อพระสิริของพระเจ้า ที่จะปลุกลาซารัสให้ฟื้นจากความตาย เพราะถ้าไปก่อนที่ลาซารัสจะตาย พระองค์ก็รักษาให้หายเจ็บป่วยได้ไม่ยาก แต่ถ้าปลุกให้ฟื้นจากความตายละ ยากกว่ามากและบังกว่ากันเยอะเลย เพื่อคนที่เชื่อจะเชื่อในพระองค์มากยิ่งขึ้น และเตือนคนที่เชื่อว่าให้ไว้วางใจในพระองค์!

เพื่อเปิดเผยพระองค์เองให้แก่เหล่าศัตรูที่จะประหารพระองค์ พระองค์ทรงหลบซ่อนตัวมาระยะหนึ่งแล้ว เพราะเห็นว่า ยังไม่ถึงเวลาของพระองค์ ยังไม่ใช่พระประสงค์ แต่เมื่อเวลามาถึง ก็แสดงตนอย่างเปิดเผย กล้าหาญ และสง่างาม แม้จะนำไปสู่พระทรมานและความตายของพระองค์ก็ตาม

เพื่อทดสอบความเข้มแข็งในจิตใจของพระองค์เอง เพราะมีโอกาสดังนี้ พวกเขาจะโกรธเคือง เกลียดชังและละทิ้งพระองค์ไป มีมากทีเดียว เพราะความตายน่ากลัวและทุกคนไม่อยากจะยอมรับว่าจะเกิดขึ้นกับตน เพราะคิดว่าเชื่อมั่นในพระเป็นเจ้าแล้ว พระองค์ต้องช่วยพวกเขาให้ไม่ตายอย่างแน่นอน พระองค์จะต้องโดดเดี่ยว ถูกเข้าใจผิด ถูกต่อว่า ถูกคนที่รักห่างไยกันมาตลอดทั้งไป หรือคำทอให้เจ็บช้ำน้ำใจเข้าไปอีก พระองค์ก็เป็นมนุษย์ต้องการเป็นที่รัก และไม่ยากอยู่เดียวดาย แต่พระประสงค์ของพระบิดา สำคัญกว่าสิ่งใด **พระเยซูเจ้าจึงยอมสละน้ำใจของตนเอง ยอมรับทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ด้วยกล้าหาญ** และเรารู้ว่า พระองค์สุดท้ายแล้ว ต้องแบกกางเขน และถูกตรึงอยู่ผู้เดียว

ขอพระเจ้าอวยพร

คุณพ่อวราพงษ์ วิถีสุนนทชัย